

ELS VEGUERS DE TARRAGONA (SEGLES XVI-XVII)¹

Salvador-J. Rovira i Gómez
Universitat Rovira i Virgili

Al Camp de Tarragona, com a resultat de les concòrdies dels anys 1151 i 1173², actuaven *pro-indiviso* dos veguers: el del baró, és a dir, el de l'arquebisbe; i el del rei.

El càrrec de veguer, tant el nomenat pel rei com el que ho era per l'arquebisbe, tenia una durada de dos anys i el canvi s'esdevenia per la diada de Sant Joan Baptista.

A Tarragona, ambdós veguers administraven la justícia per indivís, però a la resta del Camp s'ajustaven a la jurisdicció que els era pròpia.

En les qüestions suscitées per vassalls de jurisdicció, els dos veguers s'alternaven en l'exercici de llurs funcions i es repartien els emoluments a parts iguals, una vegada extreta la dècima que pertanyia a l'Església.

El veguer reial aplicava justícia als vassalls del sobirà, però si aquests tenien plets contra els de l'arquebisbe aleshores els resolva el veguer arquebisbal en presència del reial. Els vassalls de l'arquebisbe estaven sotmesos a la justícia del veguer arquebisbal, però si pledejaven contra els del monarca aleshores actuaven conjuntament ambdós veguers.

Els veguers, plegats o individualment, tenien plena jurisdicció sobre les persones que no gaudien de privilegi eclesiàstic o militar; així, per exemple, si un veguer capturava un malfactor, el podia processar sense comunicar-ho al seu col·lega.

1. Aquesta comunicació ha estat redactada amb informació extreta dels llibres sacramentals i dels manuals notariais de la catedral de Tarragona, dels llibres d'acords de l'Ajuntament de Tarragona (segles XVI i XVII), del fons de "Documents de paper" de l'Ajuntament de Tarragona i dels manuals notariais de Tarragona (segles XVI i XVII) de l'Arxiu Històric de Tarragona. A més de la documentació suara esmentada, hem consultat la bibliografia següent:

Beguer, Manuel: *Llimatges tortosins*, Tortosa, 1980.

Fuentes, Manuel: *Esglésies i senyorius de La Canonja i Masricart*, La Canonja (Centre d'Estudis Canongins "Ponç de Castellví"), 1989.

Lalinde, J.: *La jurisdicció real inferior en Catalunya*, Barcelona (Museo de Historia de la Ciudad), 1966.

Recasens i Comes, Josep M., *La ciutat de Tarragona*, II, Barcelona (Editorial Barcino), 1975.

- "De la burgesia urbana a la noblesa. Dos exemples tarragonins del segle XVI: els Mediona i els Sisterer", in Mas, M. C.-Solèr, E. A. (eds) *Recull Mateu Fletxa "el Vell" (1481-1553)*, Tarragona (Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental "Margalló del Balcó"), 1992, pp. 95-124.

Rovira i Gómez, Salvador-J.: *Breu història de Tarragona*, Tarragona (Òmnium Cultural del Tarragonès), 1984.

- "Els Gimínells, senyors de la Boella" dins *Treballs Canongins 1992*, La Canonja (Centre d'Estudis Canongins "Ponç de Castellví"), 1992, pp.197-215.

Rovira i Gómez, Salvador-J. - Güell i Junkert, Manel: *Aproximació a les famílies nobles d'Alcover a l'Edat Moderna*, Valls (Consell Comarcal de l'Alt Camp), 1993.

Vertamon, Francesc.: *Apologia històrica legal, per la invictíssima protomàrtir Santa Tecla...* (s/d).

He d'agrar a Josep M. Recasens i Comes la gentilesa que ha tingut de deixar-me confrontar la meua relació de veguers dels segles XVI i XVII amb la que ell té elaborada.

2. Ens referim a les concòrdies "Ad notitiam" i "Ad perennem" signades els anys 1151 i 1173 entre Ramon Berenguer IV i l'arquebisbe Bernat Fort i Alfons I i l'arquebisbe Guillem de Torroja, respectivament.

Els competia el manteniment de l'ordre i per això intervenien en els processos de pau i treva i podien convocar el sometent. No cal dir que facilitaven la recaptació de tributs a l'administració i en les causes civils sentenciaven en primera instància; en la seva cúria es desenvolupaven un bon nombre d'actes de dret administratiu de persones, successori i d'obligacions i per això disposaven d'una escrivania comuna amb dos escrivents (un per cada veguer) i comptaven amb la col·laboració d'experts en dret civil i canònic els quals els assessoraven en els judicis.

Ambdós veguers havien d'acreditar el seu nomenament davant del Consell Municipal de Tarragona, que només els admetia si els seus advocats li asseguraven que no hi havia en els candidats res que fos contrari als privilegis, usos i costums de la ciutat.

Els veguers, un cop rebut el vist-i-plau municipal, havien de jurar que respectarien els privilegis de la ciutat i així mateix els calia fer un dipòsit (12 lliures el veguer de l'arquebisbe i 18 el del rei) en concepte de garantia.

Quan un dels dos veguers era absent o es trobava malalt, la jurisdicció era exercida per l'altre veguer amb plenitud de funcions.

El veguer que restava en solitari a Tarragona podia, com és natural, veure's obligat a absentar-se del terme municipal tarragoní o podia trobar-se temporalment impedit a causa d'una malaltia; aleshores tenia la facultat de designar un lloctinent el qual solia ser un dels cònsols de Tarragona, normalment el segon, o l'assessor ordinari dels veguers (gairebé sempre s'escollia el cònsol ja que així s'estalviava haver de rebre el vist-i-plau de la ciutat, sense el qual el lloctinent de veguer no podia exercir amb plenitud). Aquestes circumstàncies es donaren el maig del 1613, en què vagava la plaça de veguer de l'arquebisbe i el que aleshores era veguer reial, Jaume Casals, caigué seriosament malalt fins a l'extrem de veure's impel·lit a enviar: *"lo bastó de veguer als cònsols de la ciutat de Tarragona preguntlos que hu dells exercís la jurisdicció en dita ciutat com ha lloctinent seu durant son impediment"*. La vara del veguer Casals fou acceptada pel cònsol Magí Gil, qui, com a lloctinent de veguer reial, passà a exercir la jurisdicció, encara que amb l'oposició de l'assessor dels veguers Antoni Santgenís.

No cal dir que aquells que arribaven al càrrec de veguer ho feien recomanats per persones poderoses que integraven el cercle de familiars i domèstics de l'arquebisbe i del virrei, ja que eren ells els qui els nomenaven i, per això, resulta fàcil d'advertir la presència de famílies concretes o de representants dels diversos grups de l'oligarquia.

La majoria dels veguers pertanyien a la petita noblesa de cavallers, donzells i ciutadans honrats i, en alguns casos, a la burgesia mercantil o universitària.

Podem veure com els cognoms dels veguers es repeteixen sovint, en una clara demostració del manteniment de la influència que el llinatge exercia en els cercles propers a l'arquebisbe i el virrei; aquest és el cas dels Barceló (Antoni, Antoni-Joan, Galcerà I i Galcerà II de Barceló), Ferrer de Busquets (Gabriel i Rafael Ferrer de Busquets), Giminells (Francesc Giminells i Llagostera i Francesc Giminells i Mascaró), Homdedeu (Lluís i Joan d'Homdedeu), Jover (Lluís, Gerard i Miquel de Jover), Mediona (Onofre de Mediona i de Mitjavila i Onofre de Mediona i de Sacirera), Rossell (Nicolau, Onofre, Jeroni, Jaume i Josep de Rossell), Rovira (Andreu i Sebastià de Rovira), Sisterer (Joan -major- i Joan -menor- de Sisterer), Soldevila (Jaume, Francesc i Auguri de Soldevila) i Valls (Simó-Lluís i Lluís de Valls).

També es pot constatar com determinades persones repeteixen el càrrec de veguer, encara que no en biennis successius, i com alguns ocupen tant la vegueria reial com l'arquebisbal. En el primer cas tenim Francesc de Bas -4 cops-, Rafael Cases -2 cops-, Francesc de Castellví i de Terré -2 cops-, Aleix de Ferrer -2 cops-, Ambrós de Foraster -2 cops-, Pau Hortonedà -2 cops-, Miquel Jover de Serra, -2 cops-, Gaspar-Magí de Montserrat -3 cops-, Onofre de Mediona i de Mitjavila -3 cops-, Jaume de Rossell -2 cops-, Jeroni de Rosell -7 cops-, Simó-Lluís de Valls -4 cops-; i en el segon, Francesc de Bas,

Francesc de Castellví i de Terré, Ambròs de Foraster, Pau Hortonedà, Miquel Jover de Serra, Onofre de Mediona i de Mitjavila, Jeroni de Rossell i Joan de Sisterer.

El veguer arquebisbal

El veguer arquebisbal precedia el veguer en tots els actes públics i, així, en les processons de Corpus i de Santa Tecla duia el segon pal dret del tàlem (el davanter era privilegi del cònsol primer), mentre que el seu col·lega s'havia d'accontentar amb el segon pal de l'esquerra.

Per a ser veguer de l'arquebisbe no era imprescindible no ser tarragoní ni no haver residit a la ciutat, però ambdues condicions sí que eren indispensables per al reial.

No podia ser reelegit per a dos comandaments seguits i un cop acabat el mandat havia de sotmetre la seva gestió a la consideració dels administrats (purgat taula, que se'n deia); aquests, durant un termini de quinze dies podien formular greuges; en aquest cas, els greuges eren examinats per dos jutges i un procurador fiscal.

El veguer reial

Era l'encarregat d'aplicar l'usatge "princep namque", així com les constitucions de Pau i Treva; però, per fer-ho, necessitava el consentiment de l'arquebisbe i ho havia de pregonar en nom de la Senyoria.³

Tenia facultat per a perseguir i castigar querellats de pau i treva, criminals i vagabunds, tant en terres del baró com de fora de la jurisdicció reial.

Abans de prendre possessió del seu càrrec, havia de jurar davant l'arquebisbe que no faria cap tort contra els interessos de l'Església de Tarragona.

Quan vagava el càrrec de veguer reial, exercia les funcions de regalies el cònsol segon de Tarragona i si, pel que fos, aquest no podia, actuava el cònsol tercer; cal dir, però, que bon punt acabat l'acte regaliat, la vara de comandament era lliurada al veguer arquebisbal.

No podia ser tarragoní ni haver residit a la ciutat; però, això, sovint no era tingut en compte i, com que anava en contra de les prerrogatives de la ciutat, se solucionava fent constar en el document de nominació que la designació es feia sense que impliqués cap derogació d'antics privilegis.

A l'igual del seu col·lega arquebisbal, no podia ser reelegit per a dos comandaments seguits i, quan acabava el mandat, havia de sotmetre la seva gestió a la fiscalització popular; és a dir, purgar taula.

Funcions dels veguers respecte de la ciutat de Tarragona

Els veguers, a més de la jurisdicció civil i criminal i d'exercir funcions militars, tenien, referits a Tarragona, els poders següents:

1. Autoritzar i anotar el nomenament dels còsols, els quals s'havien de presentar davant d'ells un cop jurat el seu ofici.
2. Facultar i inscriure el nomenament dels mostassafs i de l'obrer.
3. Permetre i enregistrar els pregons.

3. Hom anomenava Senyoria el govern del territori del Camp de Tarragona, segons el que havia estat definit en les concòrdies dels anys 1151 i 1173.

4. Controlar l'ús d'armes.
5. Registrar les ordenances municipals redactades pel Consell o per les comissions competents.
6. Prendre i enregistrar els homenatges dels guardians de la ciutat.
7. Anotar el nomenament dels sobreposats i autoritzar-ne la funció.
8. Registrar les multes (en percebien una part).
9. Prendre i enregistrar les garanties que havien de donar els recaptadors de les imposicions.
10. Autoritzar i registrar totes les transcripcions dels inventaris i processos.
11. Enregistrar els processos.

Val a dir que els veguers eren els principals oficials de la ciutat i com a tals fruien dels màxims honors i prerrogatives i els cònsols els reconeixien com els seus únics superiors immediats.

De la ciutat no rebien cap salari, però el municipi atenia les despeses de l'escrivania de la seva cort.

Relació dels veguers arquebisbals i reials de Tarragona

Com hom pot suposar, no hem trobat en cap fons arxivístic la relació dels veguers arquebisbals i reials, sinó que ha estat confeccionada a partir de la pròpia investigació; per tant, només pot ser una aproximació a la nòmina dels veguers i, per això, ha de restar oberta a futures modificacions, ampliacions i rectificacions.

La presentem per biennis, dins dels quals situem el nom dels veguers que ocuparen les vegueries en aquell període; en algunes ocasions tenim més d'un nom, puix que el nomenament i l'ocupació no sempre coincidien amb el bienni, a causa de morts, renúncies, impugnacions, trasllats, etc.

Per tal d'enriquir el coneixement sobre els veguers hem considerat adequat d'oferir, en nota a peu de pàgina, uns trets biogràfics d'alguns d'aquests personatges; trets, no cal dir-ho, condicionats a l'estat actual dels nostres coneixements i investigacions.

Biennis	Veguers arquebisbals	Veguers reials
1501-1503	Bertomeu Ferrer	Galcerà Beltran
1505-1507	Joan Sisterer ⁴	Antoni de Barceló ⁵
1507-1509	Cristòfol Bermúdez	Joan de Delgado, menor
1509-1511	Gaspar de Bardaxí	Antoni de Barceló
1511-1513		Jaume de Riudoms
1519-1521	Antoni-Joan de Barceló ⁶	
1521-1523	Jaume de Soldevila ⁷ (26-4-1521) Gabriel-Joan Llorens	Joan de Sisterer ⁸

4. El primer Joan Sisterer era draper de professió i, d'ençà el 1491, el trobem en el grup de ciutadans de mà major de Tarragona. Sentí la pruija de l'ennobliment i no parà fins a aconseguir que la seva família entrés a formar part del món dels privilegiats (un primer pas fou la compra del castell i lloc de Botarell, l'any 1499, per 656 lliures) la qual cosa s'esdevingué el 28 de juny del 1519, quan al seu fill Joan concedí el privilegi militar l'emperador Carles I.

5. Fill d'Arnald de Barceló, senyor dels Montgons. Fou veguer reial de Tarragona, en el bienni 1491-1493.

6. És fill i hereu d'Antoni de Barceló. A més de la vegueria arquebisbal de Tarragona, ocupà la de Cervera. Estigué casat amb Isabel, i atorgà testament el 3 de juliol del 1546.

7. Junt amb el seu germà Ausies aconseguí el privilegi militar el 30 de setembre del 1518. Estigué casat amb Anna, i atorgà testament el 8 de febrer del 1536.

8. Es casà amb Beatriu de Biure, filla de Joan de Biure, carlà de Rocafort de Queralt i senyor de Vallespinosa. Aquest Sisterer morí jove, el 1520 o abans, ja que el 22 de desembre d'aquell any trobem Beatriu citada com a vídua.

1523-1525		Gerard de Vilafranca
1525-1527	Jaume de Soldevila	
1527-1529	Cristòfol Bermúdez	Jaume Ferrando
1529-1531		Onofre Comes
1531-1533	Joan Guialtrú (23-6-1531)	Lluís de Jover ⁹
	Onofre Copons (30-12-1532)	
1533-1535	Mn. Barceló (16-7-1533)	
1537-1539		Jaume Ferrando
1541-1543	Gabriel Ferrer de Busquets ¹⁰	Onofre Ferrer
1545-1547		Onofre I de Mediona ¹¹
1547-1549	Joan Mas	Rafael Ferrer de Busquets ¹²
1549-1551	Salvador Puig	Gaspar-Magí de Montserrat ¹³
1551-1553	Francesc Mensa	Francesc Llorenç
1557-1559		Onofre I de Mediona
1559-1561	Jeroni Saporta	Gaspar-Magí de Montserrat
1561-1563		Gerard de Jover ¹⁴
1563-1565	Francesc Mensa	
1565-1567	Joan de Vallbona ¹⁵	Onofre I de Mediona
1567-1569	Miquel Ametller	Gerard de Jover
1569-1571	Joan Vidal	Miquel Jover i de Serra ¹⁶
1571-1573		Francesc de Soldevila ¹⁷
1573-1575	Francesc de Castellví ¹⁸	Gaspar-Magí de Montserrat
1575-1577		Francesc de Castellví
		(21-2-1576)
1577-1579	Miquel Jover i de Serra	Galcerà I de Barceló ¹⁹
1579-1581		Gaspar-Magí de Montserrat
1581-1583	Francesc de Bas	Aleix de Ferrer ²⁰
1583-1585	Jeroni de Rossell	Onofre de Rossell ²¹
1585-1587	Serafi Bartolomé	Pau de Montserrat

9. Doctor en ambdós drets. L'any 1527 obtingué el privilegi militar. Es casà amb la seva parenta Magdalena de Jover.

10. Era fill d'Antoni Ferrer de Busquets, senyor del Rourell, fet cavaller el 23 de març del 1509, i germà de Miquel Ferrer de Busquets, també senyor del Rourell.

11. Onofre de Mediona i de Mitjavila obtingué el privilegi militar el 21 de setembre del 1542 i fou cavaller de l'orde militar portuguès de Sant Jaume de l'Espasa. Estigué casat amb Aldonça de Sacirera, germana de Francesc de Sacirera, de Cervera, i morí a Tarragona el 14 d'octubre del 1591.

12. És el fill cabaler de Jordi Ferrer de Busquets i Jerònima de Luna, i nét de Miquel Ferrer de Busquets.

13. Era fill de Mercior de Montserrat, doctor en drets, de Tarragona, i d'Isabel. Es mullerà amb Joana-Simona de Jover, vídua en primeres noces de Francesc-Joan de Montserrat. Atorgà testament el setembre del 1581 i les seves despulles foren soterrades l'1 de desembre del 1583 a la capella de sant Lluís del convent tarragoní de franciscans.

14. Estava casat amb Lluïsa-Antigua de Soldevila.

15. Fill d'un altre Joan de Vallbona i d'Àngela de Riglós i d'Urrea. Es casà amb Isabel de Mediona. Morí abans del 26 de novembre del 1581, puix que en aquesta data trobem citada la seva esposa com a vídua.

16. A aquest donzell tarragoní, l'hem trobat documentat abastament des de l'any 1583 fins al 1603. El seu fill i hereu fou Mn. Benet Jover de Serra, comensal de la catedral de Tarragona.

17. És el fill hereu de Jaume de Soldevila. Estigué casat amb Jerònima de Castellví. Fou senyor de Vilafortuny i de Gimínells.

18. Era fill de Benet-Joan de Castellví i de Mitjavila, senyor de Masricart, i d'Isabel de Terré. Es casà amb l'adea de Montserrat i no tingué descendència masculina, motiu pel qual els béns familiars passaren a la filla Jerònima, casada, el 1590, amb Joaquim de Ponç i de Vallbona.

19. Fill d'Antoni-Joan de Barceló. Es despreguà, a favor de la Generalitat, de la caisa pairal de Tarragona, situada als carrers Major i de Riudecols (al seu solar s'aixecà la casa de la Generalitat, encara existent en els nostres dies), i cedí a la municipalitat tarragonina la senyoria dels Montgons, a canvi d'un censal de 7.000 lliures.

20. Era fill d'Antoni de Ferrer, i estava casat amb Violant de Terré. Atorgà testament a Tarragona, el 17 d'abril del 1598, i quatre dies més tard ja era publicat. Fou soterrat davant la capella de sant Jacint de l'església conventual dels predicadors tarragonins.

21. Era fill de Nicolau de Rossell i estigué casat amb Orient de Gassol. Morí entre el 2 d'abril del 1592 en què atorgà testament i el 30 de maig del 1592 en què ja consta la seva esposa com a vídua.

1587-1589	Simó-Lluís de Valls ²²	Jeroni de Rossell
1589-1591	Esteve Grimau	Joan-Lluís Liula
1591-1593	Jeroni de Rossell	Francesc de Bas ²³
1593-1595	Simó-Lluís de Valls	Aleix de Ferrer
1595-1597	Jeroni de Rossell (10-2-1597)	Onofre II de Mediona ²⁴ (20-5-1596)
1597-1599		Jaume de Rossell
1599-1601	Simó-Lluís de Valls	Francesc de Bas
1601-1603	Joan Llagostera	Jeroni de Rossell (18-4-1602)
1603-1605	Jeroni de Rossell (19-10-04)	Auguri de Soldevila (6-7-02) ²⁵ Galcerà II de Barceló ²⁶ (23-6-1604)
1605-1607	Simó-Lluís de Valls (10-10-1606)	Miquel Freixa
1607-1609		Jaume de Rossell (24-11-08)
1609-1612	Galcerà II de Barceló (23-3-09) Miquel de Freixa (1-4-1610) ²⁷ Francesc Gimínells (8-3-1612) ²⁸	Francesc de Bas (1610) Auguri de Soldevila (18-1-11)
1612-1614	Pere Altarriba (8-6-1613)	Jaume Casals Esteve Dalmau Josep de Tormé (21-8-1613) Jeroni de Rossell (8-10-1615) Josep Escarella (29-12-1617) ²⁹ Josep Miquel (1618) Francesc d'Osset i Castellví ³⁰ Onofre de Vidal ³¹ Enric Ponç ³² Rafael Jaques (15-11-1623) ³³ Onofre Vila
1614-1616		
1616-1618	Josep Miret	
1618-1620	Rafael Oms	
1620-1622	Rafael de Pedrolo (16-1-1621)	
1622-1624		
1624-1626	Jacint Pedrolo Pau Roig (2-1-1626) Joan Montalt (28-5-1626)	
1626-1628	Lluís de Valls (1628) ³⁴	Francesc Gimínells (7-5-27) ³⁵

22. Simó-Lluís de Valls i Cardona, donzell, era natural de la població aragonesa de Pena-roja. Establert a Tarragona, fou el genearca dels Valls tarragonins. L'any 1589 contragué matrimoni amb Rafael Freixa i de Castellví, filla de Francesc de Freixa i de Verònica de Castellví. Morí abans de l'11 de maig del 1622, data que la seva esposa apareix esmentada com a vídua.

23. Ocupà la vegueria reial en tres ocasions i l'arquebisbat en una. Morí en una data que cal situar entre 1612 i 1619.

24. Onofre de Mediona i de Saciera fou castlà de Montbrío de la Marca. L'any 1598 s'esposà amb la tarragonina Maria Sitges, filla de Llorenç Sitges. Morí entre el 21 de setembre del 1598 i el 24 d'abril del 1599, sense deixar descendència.

25. L'any 1586 es casà amb Isabel Esquerella. Era senyor de Mont-roig.

26. El segon Galcerà de Barceló era fill i hereu del primer Galcerà. L'any 1593 es casà amb Marquesa Lliula la qual enviduà d'ell abans del 2 de desembre del 1611, quan contragué segones noces amb un tal Pallarès.

27. Miquel de Freixa i de Castellví és fill del tarragoní Francesc Freixa. Es casà amb Isabel de Fortuny i Torrell. Fou fet cavaller el 13 de juliol del 1599.

28. Francesc Gimínells i Llagostera nasqué entorn de l'any 1587 i, malgrat ser fill del segon matrimoni i tenir germanastres, fou designat hereu pel seu pare, Gaspar Gimínells. El 6 de gener del 1604 contragué matrimoni amb Paula de Jover, filla de Carles de Jover, donzell de Tarragona. Abandonà la pràctica dels negocis -que havien enriquit el seu pare- i es dedicà a viure de les rendes que li produïren la senyoria de la Boella i les diverses finques que posseïa.

29. Era ciutadà honrat de Barcelona i veí de Tarragona.

30. És fill de Lluís d'Osset que fou fet cavaller el 19 d'agost del 1599. El 8 de novembre del 1622 establí capítols matrimonials amb Cecília-Paula Torrents i de Rossell, filla de Joan Torrents i de Cardona, doctor en drets aveinat a Tarragona, i d'Isabel-Joana de Rossell. Francesc d'Osset fou senyor de Masricart i morí en una data anterior al 15 de gener del 1624.

31. Natural de Tarragona, fou fet cavaller el 28 de maig del 1639 i noble el 18 de febrer del 1647.

32. Era donzell i veí de Tarragona.

33. Era fill de Miquel Jaques, mercader de Tarragona. Aconseguí la condició de ciutadà honrat de Tarragona

34. Fill hereu de Simó-Lluís de Valls.

35. Francesc Gimínells i Mascaró és el primogènit de Gaspar Gimínells -menor- i d'Isabel Mascaró, i nebot de Francesc Gimínells i Llagostera. Contragué matrimoni amb Anna Ma. Bru. Fou senyor de Gimínells i Torregassa.

1628- 1630	Rafael Llagostera (1629)	
1630-1632	Joan Ponç	Onofre de Vidal
1632-1634		Joan Santgenís
1634-1636	Antoni Serra	
1636-1638		Vicenç Serra (16-11-1636)
1640-1642		Joan-Pau Pedrol
1644-1646		Jeroni Alegre
1648-1650	Joan de Gras i Sans ³⁶	Jaume Cedó
1652-1654	Andreu de Rovira ³⁷	
1658-1660	Josep de Gendre ³⁸	Jeroni Compte
1662-1664	Pau Hortonedà ³⁹	Dionís de Corder ⁴⁰
1666-1668		Pau I Hortonedà
1668-1670	Miquel Ametller	Ambrós de Grosso ⁴¹
1670-1672		Josep de Rossell ⁴²
1672-1674	Francesc Carreras ⁴³	
1676-1678	Francesc Borràs i Martí	Lluís d'I Homdedeu ⁴⁴
1678-1680	Joan d'Homdedeu ⁴⁵	
1680-1682	Didac Gendre ⁴⁶	
1682-1684	Sebastià de Rovira ⁴⁷	Ambrós de Foraster (2-1-84) ⁴⁸
1686-1688		Rafael Cases
1692-1694		Rafael Cases
1694-1696	Ambrós de Foraster (7-8-95)	
1696-1698	Rafael Torrell i Freixa	
1698-1700		Joan Rabassa

36. Natural de Reus, però resident a Tarragona. Era fill d'un altre Joan Gras. L'any 1646 aconseguí la condició de cavaller i el 1676 la de noble del Principat de Catalunya. Es casà amb Magdalena Masdeu, filla de Pere-Pau Masdeu, mercader de la Selva del Camp. S'ha de destacar el seu llibre *Ramillete christiano, urbano y político* publicat a Madrid l'any 1661.

37. Andreu de Rovira i Ponç era fill del mercader tarragoní Andreu Rovira i de la seva esposa Jerònima Ponç. L'any 1652 fou elevat a la dignitat de cavaller. Morí el 22 o el 23 de gener del 1658 ja que el dia 23 les seves despulles foren dipositades a la tomba familiar de l'església dels franciscans tarragonins.

38. Donzell domiciliat a Tarragona. Estava casat amb Isabel Ferrer i de Castellví.

39. Pau Hortonedà i Llorenç fou veguer de l'arquebisbe (1662-1664) i del rei (1666-1668). Era fill de Pau-Joan Hortonedà, doctor en medicina, i de Magdalena Llorenç. Aconseguí el privilegi de ciutadà honorat de Barcelona i es mullerà, el 1662, amb Maria Manyer. Atorgà testament el 9 d'abril del 1689 i morí dins d'aquell mateix any.

40. El tortosí Dionís de Corder i Desprats, fill de Josep de Corder, es casà amb Jacinta de Montargull i després amb Maria Carrera. Obtingué el privilegi militar el 22 d'octubre del 1592 i fou armat cavaller pel duc de Maqueda.

41. Fill de Daniel Grosso, mercader de Tarragona i senyor de la Fondarella. Contragué matrimoni amb Àngela Cabestany. L'any 1646 aconseguí el privilegi militar. Atorgà testament l'agost del 1678; sabem que el 12 de novembre d'aquell any ja havia mort.

42. Nasqué a Tarragona el gener del 1614. Era fill d'Onofre de Rossell i de Gassol i d'Isabel-Anna d'Homedes. Fou comandador de Granyena, de l'orde militar de Sant Joan de Jerusalem.

43. Els seus pares foren Sebastià Carreres, apotecari de Tarragona, i la seva esposa Eulàlia. Obtingué el privilegi de ciutadà honorat de Barcelona. Es casà amb Magdalena Queralt, filla de Guillem de Queralt, pagès d'Alcover. La parella, inicialment, visqué a cavall entre Tarragona i Alcover, però, finalment, s'establí definitivament a Alcover. Atorgà testament el 18 d'abril del 1706.

44. Fill de Josep d'Homdedeu i de Magdalena i nebot de Joan d'Homdedeu, que fou veguer de l'arquebisbe. L'any 1670 contragué matrimoni amb la tarragonina Tecla Mestre, filla d'Isidre Mestre, ciutadà honorat de Barcelona, que morí al cap de tres anys. En segones noccs es casà amb Àngela Toda i Gil, filla de Francesc Toda, ciutadà honorat de Barcelona a veïnat a Riudoms.

45. Nasqué a Riudecanyes; els seus pares foren el mercader Lluís Homdedeu i la seva esposa Isabel. El 22 d'octubre del 1651 establí capítols matrimonials amb Marquesa Miquel, filla de Nicolau Miquel, mercader de Tarragona. Fou fet cavaller el 23 de novembre del 1655 i noble el 30 d'octubre del 1659.

46. Nasqué a Montblanc. Era carlà de l'Espluga de Francolí i estava casat amb Teresa Virgili, filla de Lluís Virgili, pagès de la Selva del Camp. El 9 de febrer del 1678 obtingué el privilegi de ciutadà honorat de Barcelona. Establí la seva residència a la Selva del Camp.

47. Sebastià de Rovira i Santromà és el fill i hereu d'Andreu de Rovira i Ponç. Es casà, el 1650, amb Maria Gil, filla del mercader tarragoní Rafael Gil. Fou cònsol en cap de Tarragona, almenys tres vegades (ho era els anys 1674, 1690 i 1695), i morí a la seva ciutat nadiua a la darrerria del mes de juny del 1695.

48. Era fill del tarragoní Jeroni de Foraster, fet cavaller el 2 de maig del 1661. Es casà amb Anna de Cabanes.

Així, doncs, en els dos segles que tractem i a raó de dos nomenaments (un per senyor) cada bienni, ens hauríem de trobar amb dos centenars de veguers (cent per a cada vegueria) com a mínim ja que, a vegades, en un bienni es produïen més de dos nomenaments a causa de la mort o renúncia de la persona que ocupava el càrrec; per això pensem que seria bo d'incrementar la quantitat en un 5% i situar-la entorn dels 210 veguers.

Ara per ara, només coneixem 132 veguers (62 de l'arquebisbe i 71 del rei); és a dir, el 63% del total. En concret, ignorem els veguers arquebisbals dels biennis 1503-1505, 1511-1513, 1513-1515, 1517-1519, 1523-1525, 1529-1531, 1535-1537, 1537-1539, 1539-1541, 1543-1545, 1545-1547, 1553-1555, 1555-1557, 1561-1563, 1571-1573, 1575-1577, 1579-1581, 1597-1599, 1607-1609, 1614-1616, 1622-1624, 1632-1634, 1636-1638, 1640-1642, 1644-1646, 1666-1668, 1670-1672, 1674-1676, 1684-1686, 1686-1688, 1688-1690, 1690-1692, 1692-1694, 1698-1700 i els reials dels biennis de 1513-1515, 1515-1517, 1517-1519, 1519-1521, 1525-1527, 1533-1535, 1535-1537, 1539-1541, 1543-1545, 1553-1555, 1555-1557, 1557-1559, 1563-1565, 1628-1630, 1634-1636, 1652-1654, 1672-1674, 1674-1676, 1678-1680, 1680-1682, 1684-1686, 1688-1690, 1690-1692, 1694-1696 i 1696-1698. Confïem que hom pugui anar omplenant aquestes llacunes en un futur més o menys pròxim.